

L'Estat endureix la repressió

Busquen "adoctrinament" en escoles i instituts arran de denúncies de pares i mestres

Rajoy té a punt la suspensió de la Llei de presidència i Hisenda embarga l'ANC i Òmnium

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIVENDRES • 4 de maig del 2018. Any XLIII. Núm. 14626 - AVUI / Any XL. Núm. 13496 - EL PUNT

EUROPA-MÓN

P28-30

ETA

bietan jarrai

Punt final

CLOENDA • L'organització armada basca confirma amb un comunicat llegit per l'històric Yosu 'Ternera' el final dels seus 60 anys d'existència

FUTUR • Els seus exmilitants continuaran la lluita, ara només per vies pacífiques, per aconseguir una Euskadi "unificada i independent"

NACIONAL

P18

Del Olmo, Esquiús, Gasulla i Milan han exercit diverses responsabilitats al llarg de dues dècades ■ TURA SOLER

Mossos de trànsit, 20 anys

Avui fa 20 anys que Jaime Mayor Oreja i Jordi Pujol feien oficial el traspàs de competències de trànsit de la Guàrdia Civil als Mossos

NACIONAL

P16

S'ajorna l'exigència d'un tercer idioma als universitaris

El nivell B2, però, s'exigirà als que comencin la carrera el curs vinent

Europa-Món

P32

La CE no creu que l'Estat compleixi amb el dèficit

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Contra ETA vivien millor

ETA anuncia que es dissol i els polítics espanyols surten a fer declaracions amb cara de pomes agres. Ves per on,

tants anys de parlar en nom de les víctimes del terrorisme i ara, quan es confirma que el conflicte violent desapareix del País Basc, sembla que no els acabi d'estar bé. D'aquesta competició frenètica que hi ha a Madrid per veure qui s'emporta la medalla d'or de l'autoritarisme i la copa d'Europa de la intransigència en queda molt lluny l'exemple d'Irlanda del Nord, on s'està treballant, malgrat moltes dificultats, per cauteritzar les ferides que han surtat durant dècades. Dic dècades però podria dir segles, si tenim en compte que els plans de colonització de l'Ulster es van posar en marxa a inicis del segle XVII i que l'afany expansionista anglès és molt anterior. Mentre que la reina Elisabet i Martin McGuinness s'han pogut donar la mà, tot i tenir motius suficients per no fer-ho, a Espanya es continua tractant Arnaldo Otegi

Ara cal inventar-se terrorisme, rebel·lions violentes i sedicions tumultuoses allà on no n'hi ha per atacar la dissidència i treure a passejar la bandera

com un empestat tot i els seus esforços per canalitzar la lluita independentista per la via estrictament política. Es deia abans que sense violència es podia parlar de tot, però ara el que es procura és que no es pugui parlar de res. Per això es fa cara de pocs amics per referir-se a la que és, inqüestionablement, una bona notícia. Per això, també, cal inventar-se terrorisme, rebel·lions violentes i sedicions tumultuoses allà on no n'hi ha. Perquè quan es tracta de parlar de tot s'ha de persuadir i argumentar, i això fa mandra. No només perquè requereix un esforç, sinó també perquè potser no tens res que convenci per oferir. "Contra Franco vivíem millor", va dir Vázquez Montalbán per criticar l'actitud d'una determinada esquerra. Sembla que ho hauré de reconvertir en un "Contra ETA vivien millor": els anava bé per treure a passejar la bandera, atacar la dissidència i manipular el joc parlamentari. Ara ho fan igualment, però necessiten una mica més d'enginy. Ben pensat, tampoc gaire.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Aigua

Aquest hivern ha plogut molt, què els haig de dir que vostès no hagin observat. Va ploure copiosament al gener, que passa per ser el mes amb menys precipitacions de tot l'any, i va seguir fent-ho tot el febrer. Semblava que podia ser una alteració atmosfèrica, que la primavera s'hagués desplaçat a l'hivern, però ha arribat la primavera i les pluges han continuat "generoses i abundants", per parlar com homes del temps. Les muntanyes han rebut molta neu. Som al maig i el Pirineu n'està carregat. Al Montseny ha nevat amb una insistència que no es veia des de feia anys. Ja els vaig dir que quan neva al Montseny fa fred al Maresme. En un *paper* de Josep Pla trobo que també en fa a Barcelona. Pla, en un altre *paper* ja diu que Barcelona és una prolongació del Maresme. Diu concretament que el Maresme és una comarca que comença a la Tordera i acaba al Llobregat, que té una capital que és Mataró i "dues ciutats importants, com ara Barcelona i Badalona". Quan va escriure l'observació -festiva però encertada des del punt de vista geogràfic i també de ti-

“ Preferim l'església de Sau descoberta per la sequera

pologia urbana-, l'Hospitalet o Santa Coloma de Gramenet no havien fet encara la gran crescuda. Ha estat, en tots aquests llocs, un hivern de fred. Les factures del gas no enganyen. Abans d'ahir, dos de maig, vaig haver de recuperar el barret que ja havia donat per jubilat.

Els rius baixen alegres, fonts que s'havien assecat han tornat a la vida, els pantans s'omplen tant que s'han d'evacuar... I això que el desglaç tot just comença. S'ha aixecat l'alarma per sequera i es veu que la satisfacció aquosa durarà fins entrat l'estiu. Satisfacció? Jo, ja ho saben, estic engan-

rat a les anomenades *xarxes socials*. Cada dia les consulto. Molta gent s'hi expressa. El to és més aviat lúgubre. Ningú no està per gaires bromes. L'actualitat política ho justifica, però no tot és política. Que no estan contents, amb tanta pluja? Que no troben fotogràfics els rius amb l'aigua corrent? Que no troben que fa bonic l'església de Sau coberta? Sembla que la preferixin descoberta i accessible. Sembla que ens interessin més la tragèdia i el drama. Quan no plou i els rius i els pantans fan pena tot són imatges desolades i comentaris d'un apocalipsi fatal. Ara que podríem manifestar alegries visuals i literàries preferim callar. Els que ens alarmen amb l'escalfament del planeta i la desertització progressiva, els que ens havien dit que no plouria més, es reserven els comentaris. Potser troben que l'alteració hivernal d'aquest any confirma els seus pronòstics: el planeta és un garbuix. Però ni això formulen. Estem parats amb tanta aigua, no hi comptàvem. Ens sorprèn que el temps no s'adapti a les nostres prediccions. Estem com tristos. Alegria, que aquest any plou.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/aorwmo>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Adoctrinament

Trobo tan greu l'atac que per terra, mar i aire aquests dies han iniciat contra l'escola catalana que, a banda de lamentar-me'n, manifestar-me'n en contra i indignar-me, no puc evitar pensar que tot plegat també és fruit de l'estat de descomposició i ràbia en què ha entrat l'aparell de l'Estat i, és clar, el PP. A mi em sembla que a hores d'ara, si el PP ja ha entrat sense escrúpols a carregar-se l'escola catalana, si ja ha entrat en la mateixa cursa de Ciudadanos (que fins ara en tenia l'exclusiva) és perquè Rajoy ja no controla res. Si el Ministeri d'Educació investiga un centenar de casos d'adoctrinament (a mi em sembla que en diuen adoctrinament d'allò que per a mi és una obligació de l'escola, i és que parli de l'actualitat i ho faci amb sentit crític, que els nens són més intel·ligents del que es pensen i no es deixen pas adoctrinar); si investiguen una vuitantena de casos d'adoctrina-

“Em sembla que si el PP vol mostrar fortalesa, ara contra els mestres, és justament perquè se sap feble

ment, deia, és que han entrat definitivament en descomposició. Temen les enquestes. Per això, de casos d'adoctrinament no pararan de trobar-ne (tot i que si jo fes servir els seus paràmetres els citaria algun cas d'adoctrinament a la inversa) i que, encetada la guerra amb l'escola, probablement en un futur proper la guerra per terra, mar i aire es traslladarà, si és que mai ha deixat de ser-hi, contra la Corpo,

contra TV3 i Catalunya Ràdio. Perquè mitjans de comunicació i escola és allò que els ha incomodat sempre. Adoctrinen, segons ells. I si ara Cs i el PP han entrat definitivament en la cursa de veure qui la té més gran (la perspectiva electoral), no descartin res. I si el PP ja ha posat com sembla com a objectius prioritaris dels seus ministeris els mestres catalans –i aquesta és una decisió política– és que ja s'hi val tot. És, no ens enganyem, preocupant. Perquè lluny de ser un símptoma de fortalesa del govern Rajoy, jo només ho sé interpretar com una feblesa. No hi ha hagut mai interlocutor polític, a Madrid; però si n'hi havia ara s'està desfent. El PP, crec, mostra fortalesa justament perquè se sent feble internament. I això no és bo. Perquè permetre que es posi en dubte la professionalitat de l'escola i dels mitjans públics, lluny d'apaivagar el conflicte, serà (és) tirar-hi benzina.

EDITORIAL

L'esperat final d'ETA

L'anunci de l'organització terrorista ETA de la seva autodissolució posa fi a més de mig segle de terror, assassinats, bombes i segrestos, famílies destrossades i molta por, tot sota el paraigua de la lluita armada. De l'últim atemptat, a França, ja en fa vuit anys; el 2011 va anunciar l'abandonament definitiu de la lluita armada i l'any passat, el seu desarmament. La seva desaparició era una notícia esperada, desitjada des de feia anys, i avui és una realitat i, sens dubte, una magnífica notícia per a tots aquells que volen deixar enrere el terror i construir la pau al País Basc.

La pressió de l'Estat, policial, judicial i política, ha estat, juntament amb la globalització de la lluita antiterrorista, un dels elements determinants que han conduït a aquest desenllaç, però no l'únic. La societat basca ha contribuït de forma decisiva a l'aïllament dels violents i també, justament, el món abertzale, que ha estret cada cop més el cercle, condemnant la violència i optant clarament per la via política per defensar els drets d'Euskadi, inclos el dret a l'autodeterminació. El paper de figures com Arnaldo Otegi ha estat clau en aquest sentit.

A partir d'aquesta situació, el procés de pau ha avançat amb les passes que ha anat fent i anunciant ETA de forma unilateral i amb la contribució i supervisió dels agents internacionals que han intervingut com a mediadors verificant cada pas, especialment l'entrega de les armes. El govern espanyol no hi ha participat i ha rebut cada anunci amb una fredor extrema. Fins ara. No obstant, el nou escenari hauria de fer possible un replantejament de la política penitenciària que manté centenars de presos d'ETA allunyats de les seves famílies. La llei així ho permet, i la responsabilitat d'ajudar en la construcció d'una pau duradora així ho exigeix.

De reüll

Odei A.-Etxearte

Els quatre noms

No per esperada, la declaració d'ahir de dissolució d'ETA deixa de ser menys històrica i una gran notícia per al poble basc. El desmantellament final, amb un govern espanyol enrocat en els vells esquemes del conflicte, incapaç d'evolucionar i obcecat a rendibilitzar-lo electoralment fins a l'extenuació, s'ha produït sobre les bases d'una unilateralitat que només es pot entendre per la raó de fons que ho explica tot. A ETA no l'han vençuda només la justícia ni les forces policials, l'han vençuda els seus. La base social que

l'havia sustentat durant dècades no es reconeixia en barbàrie i va anar rebutjant la violència. Es van construir ponts que no van ser dinamitats en els contextos més hostils. El director executiu del centre Henri Dunant, David Harland, va destacar ahir quatre noms, quatre constructors de

Reconciliació, memòria, veritat, justícia, perdó, respecte ponts, va dir, que va voler destacar pel coratge que van demostrar per intentar posar fi al conflicte i que van permetre que s'arribés al dia d'ahir: Jesús Eguiguren, José Luis Rodríguez Zapatero, Iñigo Urkullu i Arnaldo Otegi. Res ni ningú podrà apaivagar el dolor de les víctimes d'ETA. I si mai ha tingut sentit, ara en té menys que mai que hi hagi partits espanyols que facin electoralisme amb aquest dolor i es neguin a sortir dels paràmetres discursius de lluita contra un terrorisme que ja no existeix. Reconciliació, memòria, veritat, justícia, perdó, respecte. Un nou temps.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE L'INTERIOR

Juan Ignacio Zoido

Sense ETA, pitjor

Quan matava, havia de deixar de matar; quan va deixar de matar, calia entregar les armes, i quan ho va fer, s'havia de dissoldre. ETA ja s'ha dissolt, però l'Estat continua en guerra, perquè l'Estat viu millor contra ETA que intentant construir la reconciliació i una pau duradora al País Basc.

MEMBRE DE L'ESTUDI RCR ARQUITECTES

Carme Pigem

Laboratori a la Biennal

Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta presenten al pavelló català de la pròxima Biennal d'Arquitectura de Venècia un laboratori arquitectònic que desenvolupen a la Garrotxa, obert a creadors de totes les disciplines, on volen investigar sobre l'entorn de l'arquitectura.

DRAMATURG, DIRECTOR I PEDAGOG

José Sanchis Sinisterra

Una trajectòria de premi

El dramaturg i director de teatre valencià, fundador de la Sala Beckett i figura clau en la història de les arts escèniques, rebrà el Max d'Honor 2018, que vol reconèixer la seva llarga trajectòria, el seu compromís social i el caràcter emprenedor i renovador de la seva aportació.

Tal dia com avui fa...

1 any

El risc de Castor

Experts dels Estats Units alerten del perill que es produeixin sismes de fins a 6,8 graus si el magatzem de gas reprèn la seva activitat.

10 anys

Sexisme a la llar

Els homes només assumeixen 4 tasques de la llar d'una llista de 29. Els adolescents rebutgen el sexisme, però no el combaten.

20 anys

Por dels mercats

La Unió Europea tem que els mercats monetaris els facin pagar avui la seva decisió de dividir el mandat del president del Banc Central Europeu.

Full de ruta

David Portabella

Enfadats per la fi d'ETA?

La Villa Arnaga que el creador de *Cyrano de Bergerac*, Edmond de Rostand, va convertir en retir a Cambo-les-Bains (País Basc francès) obre avui les seves portes i per un dia no com a museu de l'escriptor, sinó per acollir la fi d'ETA com a organització armada. Què s'hauria dit d'aquest dia el 1980 que va acabar amb 93 crims? Què s'hauria dit d'aquest dia el 16 de març del 2010 en què el policia francès Jean-Serge Nérin esdevenia l'últim assassinat? Hi ha massa dolor en aquesta història per aflorar alegria, sobretot per a qui plora un ésser estimat, i queden veritats i peticions de perdó pendents, però ningú no hauria imaginat que l'Espanya oficial exigiria a tots viure el dia d'avui més enfadats que si ETA matés.

Perquè –perdó per espatllar el final– avui no s'escoltarà cap veu del govern espanyol ni de Ciutadans expressar alleujament. I ningú com el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, sintetitza l'aberrant evolució d'un discurs oficial inimaginable als anys vuitanta i noranta. "Primer van voler doblegar-nos amb assassinats i l'extensió de la por i no ho van aconseguir. Després van voler obtenir beneficis per deixar de matar, i també van fracassar. Més tard fan un suposat desarmament que és un *paripé*", diu Zoido davant la fi d'ETA. Assassinar, deixar de matar i un *paripé* brollen de Zoido en peu d'igualtat. "I que ETA hagi de recuperar Josu Ternera per a la decisió...", afegeix Zoido. De debò creu Zoido que a un regidor d'Andoain que mirava sota el cotxe cada matí li importa si qui abaixa la persiana de la por és Josu Ternera o algú altre? "El govern està amb les víctimes", dirà el portaveu Méndez de Vigo com si les víctimes només existissin en abstracte i ell les cuidés sense identitat per no haver d'escoltar què pensen i senten Núria Manzaneres, Enric Vicente o Jordi Morales. O no sap el govern que el seu fiscal fereix les víctimes quan exigia 20 anys de presó als etarres del cotxe bomba d'Eduardo Madina i ara exigeix 60 anys per la baralla de bar d'Altsasu? Un dia del 2020 el PP i Ciutadans governaran Espanya i canviaran la història per un conte en què hi ha víctimes abstractes que pensen igual i ningú no va negociar amb ETA ni va acostar presos (i menys l'Aznar del "*movimiento vasco de liberación*"), però sempre hi va haver l'esperança de viure un 4 de maig del 2018 com el d'avui a la casa de Rostand.

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

1982

Potser per l'oblit de la Història més recent, potser perquè els mantres constants ens mengen el pensament, escoltem sense reaccionar que se'n digui que amb les nostres actuacions en el tema de la independència... "*vulneramos la Constitución*"... que ens saltem les lleis, desobeïm. "*Una sociedad sin leyes no podría existir*". I exclamen, un darrere l'altre, "*la autodeterminación no está contemplada en ningún artículo en la Constitución*". Els republicans tampoc no en fem cas. Hem topat dia rere dia amb una paret de ferro forjat invulnerable. Rajoy, constitucional sempre, ha dit i repetit *coses* sobre l'*imperio* de la llei –potser perquè fa anys que s'han quedat sense aquell imperi que envoltava el món.

A ESPANYA, vull dir als dirigents, als oligarques, personificats en M. Rajoy, només els en queda un, *d'imperio: el imperio de la ley*. Tot i que molts catalans li fan arribar que no s'amoïni, que de l'*Imperio* encara li queda el Principat... millor dit, tots els Països Catalans. Que els mals van arribar d'Almansa... No s'entén que l'aparell de l'Estat espanyol encara evoqui la Constitu-

ció com un dret intocable. El 1982 ja ens van treure el dret d'autogovern... I, els darrers anys, hi han introduït correccions, amb nocturnitat. El retoc de la Constitució ja fou fet l'any 1982, quatre anys justos d'aquella Constitució tan evocada ara, feta i controlada pels militars a la sala del costat. Aquell retoc es carregava l'accés a l'autogovern. A Euskadi i a Catalunya. Les dues nacions històriques el tindran prohibit després de la llei aprovada el 1982, enmig de clams, manifestacions, concentracions i manifestos fets des del poble català i Euskadi. La causa d'aquella cirurgia es

concreta visualment el 23-F del 1981, quan el coronel Tejero i els seus assalten el Congreso de los Diputados.

DIVERSOS MOVIMENTS SECRETS, a la nit i matí del 23-24, aconseguen que el tinent coronel de la Guardia Civil surti sense fer cap mal físic als diputats. De seguida: Leopoldo Calvo-Sotelo (UCD) i Felipe González (PSOE) fan la Ley Orgánica de Armonización del Proceso Autonómico (LOAPA). La LOAPA, a l'article 4 instaura una prevalença absoluta del dret de l'Estat sobre les comunitats autònomes i contempla que l'Estat tingui dret a legislar sobre qualsevol matèria. Es reserva, també, que pot produir-se una presumpció d'invalidesa permanent de les lleis de les comunitats autònomes, encara que aquestes es dictin en el marc de les seves exclusives competències. El 30 de juny del 1982 la LOAPA fou aprovada per la UCD, el PSOE i PSC, amb oposició d'uns quants delegats. Obté 206 vots a favor i l'oportunitat total de catalans i bascos. No. No s'entén com l'aparell de l'Estat espanyol encara evoca la Constitució com un dret intocable. Tot i que d'aquest Estat pot esperar-se tot.

“El gran retoc de la Constitució ja fou fet l'any 1982, amb la LOAPA que es carrega l'autogovern”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Et treuen la llengua?

■ Tips com estem de sentir les errades lingüístiques dels canals de televisió públics, ja ens sembla que no hi hagi res que ens pugui sorprendre. Ja estem avesats al fet que els professionals dels esports diguin sistemàticament que "un jugador li ha tret la pilota a un altre" com si l'hagués feta sortir d'un barret de copa, en lloc de dir allò que és natural, que "li ha pres la pilota". Ara són els del 30 minuts que promocionen un programa dient que un robot "ens traurà la feina"! Home... si ens ha de treure la feina del damunt, potser ja va bé. Ara, més aviat sembla que volen dir que ens la prendrà. Tal com anem, potser ens aniria bé que un robot es dediqués a fer les transmissions i correccions, potser ho faria més correctament. I quan s'equivoqués repetida-

ment, com a mínim, el podríem treure (de la feina), que segur que no ens el prenen dels dits.

MÀRIUS MONEO
Berga (Berguedà)

Incongruències conceptuais

■ Aquest passat mes de març s'ha celebrat a Barcelona la 6a Fira de la disCapacitat&Ocupació. Així d'entrada em sobta com, malgrat es pugui observar l'intent de reconceptualitzar la discapacitat, (l'ús del prefix *dis* en minúscules pretén donar força a la paraula *capacitat*) es continui utilitzant aquesta paraula. És evident que hi ha un esforç a repensar el llenguatge, però m'entristeix profundament que avui dia es continui apostant per termes que exclouen i segreguen qui, d'alguna forma, és divers. Canviar el llenguatge ens pots semblar poca cosa, però aquest i els seus

efectes representen, si més no des del meu punt de vista, un acte de resistència, de col·lectivitat, de compromís i de lluita per la visibilització i acceptació de la diversitat com a condició humana.

ARIADNA ESTANY
Granollers (Vallès Oriental)

Forces (!) de seguretat (?)

■ De forces sí, però de seguretat –com un tot– crec realment que no ho són. Aquesta afirmació ve sostinguda per l'habilitat que fan servir en l'ús de les porres contra ciutadans pacífics. Per altra part, veure un autocar ple de *forces* cridant a *por ellos*, doncs no és la millor manera de definir-los com a garants defensors de la majoria de catalans.

Vist com les gasten, que el destí em guardi d'entreban-car-me amb un gris o tricorni, perquè podria regalar-me un viatge i estada a una residèn-

cia als voltants de Madrid; això sí, amb el vistiche de fiscals posats pel PP. L'acusació seria molt evident: terrorisme per atemptat a l'autoritat i per sedició. Aquesta segona, per portar una samarreta i llaç groc, i un xiulet també groc amagat a la butxaca. I cal desitjar que, arribat el cas, no anés amb els meus nets, que tenen globus grocs; llavors segur que em caurien altres delictes: associació il·lícita, tumult i adoctrinament a menors per formar part, tots ple-gats, d'un CDR. Té més força un relat elaborat, rebuscat i inventat que una auditoria ministerial. Matrix? No: *iUnidad de destino en La Manada!* Potser els informes –amb omisions de dades– surten de la caserna de Sant Esteve de les Roures. Qui ho sap.

I que hi hagi encausats, exiliats i presos polítics! Clama al cel!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Oc.)

La frase del dia

“TV3 s’ha convertit en una eina d’intimidació al discrepant”

Andrea Levy, DIPUTADA DEL PP AL PARLAMENT

Tribuna

Miquel Sellarès. Periodista

Ara toca govern!

El nostre combat per una Catalunya sobirana ha de començar, ja, una segona fase. En la primera vam assolir allò que fa uns anys era impensable, que més de dos milions de catalans hagin desconnectat del projecte espanyol i estiguin il·lusionats en la construcció d’un estat en forma de República que ens permeti ésser. El combat amb el nacionalisme espanyol, que no vol dir amb el poble espanyol, ens ha ensenyat el que potser no sabíem, que és la casta espanyola, els seus poders fàctics, les seves elits i els seus dogmes de fe. També se’ns ha mostrat, amb tota la cruïssa, el que molts no creien: el que estan disposats a fer un estat, els seus aparells i les seves clavegueres pel “*Todo por España*”.

ELS NOSTRES POLÍTICS, mancats de sentit d’estat i pecant d’innocència, n’estan pagant un preu molt alt. Ara, amb l’experiència acumulada, ens hem de preparar seriosament per a una nova batalla, però primer caldrà que fem catarsi, ens renovem i ampliem dirigents i efectius per afrontar-la amb garanties. Una nova estratègia a mitjà termini en què caldrà valorar molt bé l’equilibri de forces que ens permeti consolidar posicions i estructures. I per fer-ho és imprescindible, des del primer dia, que actuem amb sentit d’estat. El primer pas és formar govern per recuperar les nostres institucions tenint en compte que de ben segur intentaran condicionar-les, retallar-les i disminuir-les més encara. No podem oblidar que en l’actualitat estem governats per un partit que a Catalunya és testimonial i que vol aprofitar el 155 per anorrear-nos, desmobilitzar-nos i per fer-nos perdre la força de la nostra dignitat nacional.

PERÒ TAMPOC PODEM OBLIDAR que l’Estat en aquesta primera batalla ha perdut bous i esvelles. Ha estat capaç de malbaratar el “Pacte de la Transició Democràtica”, s’ha carregat la Constitució espanyola i la seva interpretació progressiva, i ha posat en perill fins i tot la mateixa monarquia. I tot això ha fet que per a gran part dels catalans

l’únic horitzó possible i desitjable sigui la República Catalana. Molts creiem que l’Estat “no ens falla mai” i que són ells els que han aconseguit enfortir l’independentisme com a conseqüència del seu immobilitisme i de la seva manca de projecte per a Catalunya que no passi per la seva assimilació.

EN TOTA AQUESTA DISPUTA, però, els que n’han sortit més perjudicats són els Cossos i les Forces de Seguretat de l’Estat, que després de l’1-O s’han convertit, conjuntament amb una part del sistema judicial, en la guàrdia pretoriana del “*Todo por la Patria*” perdent pel camí la seva credibilitat i lapidant així el patrimoni que havien acumulat aquells membres de la judicatura i dels cossos policials estatals que havien treballat durant anys a Catalunya i havien aconseguit integrar-s’hi.

AIXÍ, DONCS, CAL QUE ABANS del dia 22 de maig siguem capaços de formar govern per tal de liquidar, suposadament, el 155. Tenint en compte tots els entrebancs que ens hi posaran. Hem de ser capaços de fortificar-nos en la defensa dels eixos de la nostra

“Ens hem de preparar, com ja fa el País Basc, per resistir l’avenç de Ciudadanos, la nova Falange, que si guanya a Espanya agreujarà les relacions amb Euskadi i Catalunya

reconstrucció nacional: la nació, la llengua, la cultura i el nostre model social progressista. No podem ni acceptarem fer ni un pas enrere pel que fa al nostre model educatiu, TV3 i Catalunya Ràdio, Mossos d’Esquadra, i vers el principi “Catalunya, un sol poble”. Per tal de fer-ho possible crec que la millor opció seria la formació d’un bloc nacional de progrés que aglutinés classe política i societat civil i estigués obert a sumar independentistes, sobiranes i una munió de ciutadans progressistes i demòcrates a qui il·lusioni fer possible la República per a tots. A més de tot això, ens serà imprescindible per avançar bastir una potent projecció exterior al marge del govern de la Generalitat, amb finançament propi, que la blindi de possibles ingerències de l’Estat, ja que aquest segurament no permetrà recuperar organismes com ara el Diplocat i la conselleria d’Exteriors, que feien aquesta tasca fins a la seva intervenció i/o dissolució. O la batalla la guanyem també a Europa i al món, o serà molt difícil aconseguir cap tipus de reconeixement efectiu. Al meu parer, aquesta tasca l’hauria de dirigir des de l’exterior el nostre president legítim, Carles Puigdemont, i la resta de consellers i dirigents que s’han vist obligats a exiliar-se.

TAMBÉ ENS HEM DE PREPARAR, com ja està fent el PNB al País Basc, per resistir l’avenç de Ciudadanos, la nova Falange de José Antonio Primo de Rivera, que si guanya unes eleccions espanyoles agreujarà, de ben segur, les relacions d’Euskadi i Catalunya amb la resta de l’Estat. I no vull acabar sense reclamar que s’acabi el segrest dels nostres dirigents polítics que es troben empresonats, en l’actualitat, en diverses presons espanyoles i fer possible el retorn dels exiliats. Resumint: el dia 22, nou govern per tal de liquidar el 155 i per tal de recuperar les nostres institucions i blindar-les i ser capaços de mantenir una estructura a l’exterior que continuï fent visible el conflicte català a l’exterior. Ferms! Ni un pas enrere!

De set en set

Josep Maria Casasús

Fem Europa

Els catalans hem fet –i fem– Europa junt amb els pobles germans del continent. Fèiem l’Europa de la civilitat i la cultura ja en el segle XIII, amb el savi Ramon Llull i amb Arnau de Vilanova, metge excel·lent, conseller polític, ambaixador, teòleg reformista. Pel que fa a Llull, ens ho recorda Pere Villalba en el llibre que va publicar just fa un any. Sobre Arnau de Vilanova hi va aprofundir Jaume Mensa, fa dos mesos, en el discurs de recepció com a membre de l’Institut d’Estudis Catalans. L’influx arnaldia en la revifada científica medieval va situar la catalanitat en un primer pla

L’Europa de la civilitat i la cultura ja la fèiem en el segle XIII, amb Llull i Vilanova

de l’erudició europea. Per aquesta raó, tal com va dir Mensa, l’IEC, des que fou fundat, el 1907, dedica una atenció especial a la recerca sobre Arnau de Vilanova. En la resposta acadèmica al nou membre, Jaume de Puig va remarcar que és tasca de la Secció de Filosofia i Ciències Socials de l’Institut “l’estudi de la participació dels catalans en l’evolució de la moral europea”. L’europeïtat catalana té aquestes arrels en l’alta cultura i s’estén per la cultura popular. La representació de la Comunitat Europea a Barcelona, que dirigeix Ferran Tarradellas, sempre celebra el Dia d’Europa amb actes culturals genuïns. L’any passat eren les sardanes. Enguany les catifes de flors, art efímer que vol ser reconegut com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat. Hi ha grans produccions catifaïres arreu de Catalunya, que també trobem a Bèlgica o a Itàlia. Fem Europa en els espais formals i també en els festius.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

L'Agència Tributària, contra l'ANC i Òmnium

Ha embargat 220.000 euros dels comptes de les dues entitats per vulneració de dades

Ajornada l'exigència del tercer idioma als universitaris

El Parlament ha aprovat una moratòria de quatre anys

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El ministeri ordena actuar contra 24 escoles i instituts

REQUERIMENT • Mana al Departament d'Ensenyament exigir responsabilitats als mestres i directors dels centres contra els quals s'ha interposat acusació **NOMBRE** • S'han presentat més d'una quarantena de denúncies contra centres docents

Jordi Panyella
BARCELONA

L'endemà que Enric Millo advertís que l'institut de Sant Andreu de la Barca no és l'únic centre docent de Catalunya sota sospita d'adoctrinar políticament els alumnes, el Ministeri d'Educació va fer saber ahir que ha requerit a la conselleria d'Ensenyament que actuï contra mestres i directors de 24 escoles i instituts de Catalunya contra els quals hi ha denúncies concretes de diversos pares que creuen que s'ha manipulat els seus fills. Amb el requeriment s'ordena a Ensenyament que "restauri els drets conculcats i exigeixi responsabilitats", després que "hagi quedat contrastat l'incompliment" dels docents.

En l'argumentari, el ministeri explica que va enviar un primer requeriment a Ensenyament el passat 27 de setembre que no ha tingut resposta i adverteix que la inspecció educativa del departament també pot haver incorregut en incompliment. Fonts d'Ensenyament asseguren que s'han rebut tres requeriments amb un total de 40 centres denunciats. Segons afirmava ahir a la nit Catalunya Ràdio, però, el nombre de centres investigats pujaria als 45 a través d'una seixantena de denúncies. Els 24 centres contra els quals es demana actuar són els següents:

- Una mare de nens de 3 a 5 anys denuncia adoctrinament a l'escola Nou Patufet de Barcelona.
- Un pare del CEIP Patro-

Façana principal de l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca on s'investiga si s'ha marginat els alumnes que són fills de guàrdies civils ■ JUANMA RAMOS

nat Domènech de Barcelona denuncia que el col·legi va aprofitar un acte "per protestar per l'empresonament dels Jordis".

- A l'escola de Vall-Llobrega, la mare d'una alumna de 8 anys sosté que la mestra els va explicar que "Espanya roba Catalunya i que això està molt malament" i que en una classe la professora va fabricar urnes de paper i va ensenyar als nens "a votar sí".

- A l'escola Rosella de Viladecans un pare sosté que una mestra va parlar a la seva filla de 6 anys d'"uns policies dolents" que pegaven amb porres als ciutadans que "volien votar i no els deixaven".

- Al col·legi Jesús, Maria i

Josep de Barcelona, una mare d'una nena d'11 anys denuncia "una forma subtil d'adoctrinament" a través dels deures.

- Una mare de l'escola Reina Violant de Barcelona ha denunciat que es castiga els nens pel fet de parlar castellà a l'aula.

- A les Escoles Pies de Vilanova i la Geltrú, un pare denuncia que un grup d'alumnes de secundària van organitzar una votació per als alumnes de 14 anys sobre la necessitat d'alliberar els Jordis, interrompent la classe.

- Una mare de l'escola Jacint Verdaguer de Tàrraga denuncia que en una festa escolar es va proposar als nens de 3 anys dur samar-

retes amb l'estelada.

- Pares de l'escola pública La Vitxeta de Reus es van queixar que els alumnes van ser rebuts un dia amb *Els segadors*.

- La mare d'una nena de l'escola Aqua Alba de Gualba diu que la seva filla va ser portada a una concentració política sense el seu consentiment.

- A l'institut Montserrat Roig de Terrassa una mare assegura que es fan xerrades sobre "independentisme radical".

- Deu pares de l'IES Miquel Biada de Mataró, cada un pel seu compte, denuncien l'"ús polític" del centre escolar.

- A l'institut La Plana de Vic un grup de pares han

EL CONTRAPUNT

Tot esperant la normalitat

L'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca feia ahir la jornada de portes obertes del batxillerat i l'FP. Ho feia envoltat de redactors, fotògrafs i càmeres que miraven d'arrecerar-se de la puja mentre esperaven notícies. A dins, els professors escrutaven els assistents a la jornada per si detectaven algun periodista d'incògnit i agraïen el fet que algú de la premsa s'acredités com a tal. Deien que la jornada de portes obertes s'estava fent amb normalitat i que és precisament això, normalitat, el que esperen amb candeletes. I que els mitjans marxïn, entre altres coses, perquè no pensen dir res. A fora, sí que n'hi havia, de normalitat. Gent que feia la compra al centre comercial que hi ha a tocar de l'institut i adolescents que tornaven a casa amb les motxilles escolars carregades de llibres. Una casa particular, a dins d'una caserna de la Guàrdia Civil i presidida per una gran bandera espanyola. Els nois hi entraven amb naturalitat, amb la mateixa naturalitat amb què des de fa anys van a l'institut del costat sense que hi hagi hagut mai cap problema. ■ RAÜL GARCIA I ARANZUEQUE

L'APUNT L'argumentari

Toni Dalmau

L'argumentari del PP per fustigar tot allò que no combregui amb l'espanyolisme i amb la dreta més resclosida té molts capítols. Temps era temps, tot era ETA i servia per tancar diaris, prohibir partits i perseguir veus discordants. Ara, quan ETA ha passat a la història i aquesta peça de l'argumentari faria riure, s'ha girat full i, després de considerar-ho tot un "delicte d'odi",

s'ha entrat en la fase de l'"adoctrinament a les aules". Al País Valencià, el PP té un web per recollir denúncies de pares contra "el model separatista plantejat per l'esquerra" i a Catalunya tot el poder de l'Estat fustiga un bon nombre de centres, convertits en l'ase dels cops de la disputa fàl·lica del PP amb Cs, sense que Ensenyament, ocupat pel 155, pugui obrir boca.

denunciat un acte al pati consistent en una protesta a favor de la democràcia i on van col·locar una estelada i la pancarta que deia: "Per una Catalunya lliure i la República Catalana".

■ A l'institut Joan Brossa de Barcelona, una mare ha explicat que el 16 d'octubre van obligar el seu fill de 13 anys a baixar al pati per guardar 10 minuts de silenci en protesta per l'empressonament dels Jordis.

■ El pare de dos menors de l'IES de Calldetenes ha denunciat que es van fer minuts de silenci en suport als Jordis.

■ A l'IES Salvador Espriu de Barcelona un pare ha denunciat que s'hi va fer una xerrada sobre "com defensar-se de la Policia Nacional".

■ A l'IES Castellet de Sant Vicenç de Castellet, una professora va denunciar que el centre s'anuncia a la intranet com un centre escolar situat al país de Catalunya.

■ A l'IES Can Vilumara de l'Hospitalet de Llobregat, la mare d'una menor de 16 anys ha denunciat que una professora va parlar a classe de la independència de Catalunya i va dir que "els que parlen castellà són uns mal educats".

■ També es denuncia l'institut de Llagostera, l'Abat Oliva de Ripoll, el Puig i Ferrer de la Selva del Camp, el Bernat el Ferrer de Molins de Rei, l'Antoni Comella de Barcelona i el de Sant Pol de Mar. ■

Josep Lluís Alcázar Professor de l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca i delegat de la CGT

"Els docents estan sota sospita"

VÍCTIMA · "L'institut El Palau és el cap de turc per fer un atac frontal contra l'escola pública catalana" **PODER** · "Cs i el PP utilitzen els nens en la seva cursa"

Raül Garcia i Aranzueque
BARCELONA

Josep Lluís Alcázar s'ha convertit en el portaveu dels professors de l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca, acusats de delicte d'odi després del referèndum de l'1 d'octubre.

Com estan els ànims a l'institut?

Tothom ha intentat fer la feina que li corresponia. És un esforç que s'ha fet des del principi. No obstant això, la situació no és normal i hi ha un ambient estrany entre els professors, els pares, els nanos...

Hi ha por entre els professors?

Sí, perquè estan sota sospita i això provoca un gran desgast i tota aquesta pressió exterior enterboleix la feina quotidiana.

Com estan els docents directament afectats?

Una part del professorat està pendent de la instrucció de la

Josep Lluís Alcázar, en l'entrevista amb El Punt Avui ■ JUANMA RAMOS

causa, quatre estan de baixa i un va demanar el trasllat i està treballant. Els que no han emmalaltit estan sotmesos a una pressió molt gran. La situació s'ha allargat molt i ha estat molt dura.

I ara espereu que es faci públic l'informe de la Inspecció.

Tot i que és cert que ni el centre ni els serveis territorials no han rebut mai cap queixa perquè els denunciants han anat a la prem-

sa directament, es va enviar la Inspecció a fer la seva feina. Vam preguntar als serveis territorials d'Ensenyament quina era la conclusió i ens van dir que no hi havia cap indicatiu de les acusacions que es feien i els vam demanar que ho fessin públic. Després vam demanar que es fes una carta a les famílies per calmar la situació, i a l'Ajuntament, que és l'altre responsable dels centres educatius, li vam demanar que sortís

a dir que no hi havia indicis de les acusacions. Ni els uns ni els altres ho van fer i la sensació d'indefensió és absoluta.

Quines raons adduïen per no fer el que demanàveu?

Ens deien que intentéssim mantenir la intimitat dels nanos, que no responguem, que això passarà... però quan veus que la fiscalia dona carnassa a la premsa en filtrar-li un document parcial en què no hi ha cap referència al fet que els professors no reconeixen els fets...

I després va venir la publicació de l'article i les pintades.

Publiquen allò d'*El Mundo*, que va reproduir l'Albert Rivera amb una piulada repugnant amb insults al professorat inclosos, i ni l'alcalde socialista, ni la regidora d'Educació, de Ciutadans, van fer res. Però després va venir la part positiva. Els exalumnes del centre van convocar un acte d'un dia per l'altre que va aplegar més de mil persones. Va ser el millor antídote contra les pintades. També hi ha moviment en l'àmbit de les famílies per mostrar la solidaritat amb el professorat perquè veuen que s'està utilitzant descaradament els alumnes per a una confrontació política.

I l'institut, al bell mig.

Estem en una mena de cursa per veure qui és més dur amb l'escola pública catalana: si Ciutadans o el PP, que enviarà dos secretaris d'estat. La croada tot just ha començat. El Palau és el cap de turc per fer un atac frontal contra l'escola pública catalana. ■

BioCultura

Fira de productes ecològics
i consum responsable

bio
2018

ATENCIÓ!

EL SECTOR 'BIO'
VE A TOTA VELOCITAT

SORTIDA IMMEDIATA

NO PERDIS EL TREN

ARRIBADA: BARCELONA
3 A 6 MAIG
PALAU SANT JORDI

LÍNIA
BIOCULTURA
BARCELONA

ENTRADA DESCOMPTA

~~7€~~ 5€

Bescanviar a taquilles

Vàlid per a DIJOUS o DIVENDRES

Descomptes no acumulables

Prohibida la seva venda

15
aniversari

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rajoy té a punt la suspensió exprés de la llei de la presidència

■ El govern espanyol adverteix de les conseqüències de desobeir la prohibició del TC d'impulsar la investidura de Puigdemont ■ La majoria independentista preveu aprovar avui la norma

M. Oliva / O.A.-Etxearre
MADRID / BARCELONA

La Moncloa ja té a punt el recurs al Tribunal Constitucional per aconseguir la suspensió automàtica de la reforma de la llei de la presidència. Així ho anunciaven ahir fons de l'executiu espanyol tot recordant a la mesa del Parlament de Catalunya que l'alt tribunal ja ha advertit de les conseqüències de desobeir les seves resolucions. El president espanyol, Mariano Rajoy, avançava, doncs, que acudirà a l'òrgan judicial en el supòsit que avui es materialitzi el debat sobre la norma que hauria de permetre tirar endavant una investidura a distància de Carles Puigdemont.

L'objectiu del govern del PP és impugnar-la i forçar la seva paralització, a partir de la prerrogativa que li permet reclamar la suspensió cautelar d'una llei durant el temps que els magistrats estudien el fons del recurs. La majoria independentista, però, preveu tirar endavant avui la reforma de la llei, que hauria de permetre l'execució d'un debat d'investidura a distància. La junta de portaveus va rebutjar ahir la petició de Cs perquè aquest punt fos retirat de l'ordre del dia del

ple del Parlament i la previsió és que s'abordi aquest migdia.

L'aprovació de la norma i l'esperat bloqueig a càrrec del Constitucional, amb la premissa que JxCat ja ha descartat desobeir l'alt tribunal per restituir Carles Puigdemont, portaria el grup del president a proposar un quart candidat a la investidura que, aquesta vegada, podria conduir a la formació d'un govern que aixequi la intervenció de l'autonomia. El grup parlamentari es reunirà demà a Berlín amb Puigdemont per rebre directrius sobre com afrontar la investidura, i el president de la Generalitat podria proposar definitivament el nom del pròxim president, o presidentat, autonòmic.

Més noms sobre la taula

El d'Elsa Artadi no és l'únic nom que figura en les travesses en un moment en què, segons diverses fonts del grup parlamentari, Puigdemont encara no ha comunicat la seva decisió. No obstant això, la presidenta del PDeCAT, Neus Munté, i el secretari general de la JNC, Sergi Miquel, es van afegir a les veus que avalarien la designació d'Artadi si Puigdemont hi aposta.

En paral·lel a l'amenaça

Albert Batet, Eduard Pujol i Elsa Artadi, ahir al ple del Parlament ■ ANDREU PUIG

Sopar de crítics amb la direcció del PDeCAT

Diversos sectors del Partit Demòcrata crítics amb la direcció de la formació es van reunir ahir a Rubí en un sopar per alinear l'organització amb el líder de JxCat, Carles Puigdemont, i per facilitar la confluència entre tots dos espais. L'expresident de l'ACM Miquel Buch i el seu entorn han impulsat el conclave. Fonts presents en la reunió van explicar a l'ACN que la trobada, molt "plural", va aplegar diverses "famílies" del PDeCAT amb la intenció de debatre i apropar el partit a Puigdemont, Jordi Turull i Josep Rull, tots amb carnet del PDeCAT i alhora puntals de JxCat. A més, la re-

unió també es va fer amb la vista posada en les municipals del 2019, i una de les propostes que s'hi va fer és forçar un congrés a l'estiu per renovar la direcció del partit.

A la reunió també hi van ser, entre d'altres, persones com David Saldoni, Víctor Puig, Jordi Cuminal, Ramon Casals, Miriam Nogueras, Gerard Figueras i Violant Cervera, a més de gent vinculada a l'entorn de Josep Rull i Jordi Turull.

La majoria de veus són crítiques amb la coordinadora general, Marta Pascal, així com amb la portaveu, Maria Senserrich. La mateixa Sen-

serrich va avisar, en una entrevista a l'ACN, que el quart candidat de JxCat hauria d'estar consensuat amb tot el grup parlamentari, no només amb una part. Segons fonts consultades, aquestes declaracions han fet apressar la celebració de la reunió dels crítics amb la direcció. Buch va publicar un missatge a Twitter sobre l'entrevista de Senserrich, en què afirmava: "Doncs jo no em sento representat per la direcció d'un partit que la mateixa setmana que exigeix un govern al president Puigdemont, l'amenaci amb qui ha de ser el candidat." ■ REDACCIÓ

de La Moncloa de vetar la reforma de la llei, l'òrgan judicial va dictar dijous passat una resolució per la qual admetia a tràmit el recurs presentat al gener per l'executiu de Rajoy i ordenava la suspensió del primer intent d'investidura de Puigdemont, previst per al dia 30 d'aquest mes. En un primer moment, i en espera de decidir sobre l'admissió, s'havien imposit unes mesures cautelars que feien inviable un debat per via telemàtica o per delegació. De fet, pel TC era un requisit indispensable que Puigdemont es lliurés a la justícia i demanés permís per acudir al ple.

Avis des de Madrid

En tot cas, amb l'acte de la setmana passada, i en previsió que es tirés endavant el debat i l'aprovació de la reforma de la llei de la presidència, l'òrgan judicial tancava la porta a qualsevol modificació legislativa que permeti investir Puigdemont i avisava el president de la cambra, Roger Torrent, i la majoria de membres de la mesa que "s'abstinguin d'iniciar, informar o dictar, en l'àmbit de les seves competències, cap acord o cap mena d'actuació que contravengui la suspensió". Els dos membres de JxCat de la mesa, Josep Costa i Eusebi Campdepadrós, es van tornar a negar ahir a rebre la notificació del TC perquè consideren que són uns requeriments "il·legítims".

Una eventual desobediència d'aquest acord del TC podria implicar l'obertura d'un procés per la via penal, segons suggeria ahir l'executiu espanyol. ■

El Parlament denuncia la criminalització dels CDR

Emili Bella
BARCELONA

El Parlament va denunciar ahir la criminalització de la protesta social exercida pels Comitès de Defensa de la República (CDR) i "la repressió i la violència institucional" espanyola i va defensar la legitimitat de les mobilitzacions de desobe-

diència civil pacífica, resistent i no violenta d'aquests grups. A instàncies de Junts per Catalunya, ERC, la CUP i amb els vots a favor també de Catalunya en Comú-Podem, la cambra va aprovar una proposta de resolució contra "les operacions de l'Estat que utilitzen diferents cossos policials i instàncies judi-

cialment contra els CDR, i que vulneren una i altra vegada tots els drets civils i polítics dels ciutadans". El text també demana a la fiscalia que retiri les acusacions de rebel·lió, sedició i terrorisme contra activistes.

La diputada de JxCat Mònica Sales va censurar que es pretengui identificar els comitès amb "una

suposada violència que no existeix en cap cas". Ruben Wagensberg (ERC) va reptar l'oposició espanyolista a esmentar un sol referent al món "que qualifiqui el moviment sobiranista de violent". Igualment, la cupaire Maria Sirvent va lamentar que es vulgui crear un relat criminalitzador per justificar "una repressió sense límits al més pur estil franquista". "Gràcies al fet que molts CDR de la història van lluitar per molts drets avui els podem exercir", va reivindicar el diputat dels comuns Joan Josep Nuet.

Cs, el PSC i el PP van insistir a vincular els CDR amb violència i van afegir a la samfaina la persecució del professorat de l'IES Palau de Sant Andreu de la Barca, presentat com una humiliació als alumnes fills de guàrdies civils. Sònia Sierra, de Cs, va pintar un panorama a Catalunya amb "criatures plorant i amb atacs d'ansietat". El socialista Ferran Pedret hi va afegir "agressions" a gent que retira llaços grocs i Xavier García Albiol (PP) va afirmar que el que fan els CDR "en la majoria d'ocasions és violència". ■

Inés Arrimadas, durant el ple d'ahir ■ ANDREU PUIG

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Eviten per ara investigar l'espionatge a l'unionisme

La majoria independentista treu de l'ordre del dia la creació de la comissió proposada pels altres grups, que s'indignen ■ S'obre a votar-la en un altre ple si afecta tots els cossos i no només els Mossos

Oscar Palau
BARCELONA

El Parlament no investigará, almenys de moment, el suposat espionatge a polítics, periodistes, sindicalistes i cossos de seguretat i informació de l'Estat que els grups i mitjans unionistes denuncien que en les anteriors legislatures hauria ordenat el govern català, a través dels departaments d'Interior i Presidència, als Mossos d'Esquadra i altres ens públics com ara el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI) o el Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya (Cesicat).

El debat i la votació de la proposta de resolució que havien presentat conjuntament Cs, PSC-Units per Avançar, Catalunya en Comú-Podem i el PP, que s'havia de celebrar aquest matí, va ser eliminat de l'ordre del dia ahir en la junta de portaveus prèvia al ple per la majoria independentista, que va argumentar que tots s'havien compromès abans a presentar una única proposta de resolució, i aquesta suposava la segona per als grups que la signaven. Es dona la circumstància, a més, que el mateix Ministeri de l'Interior havia fet arribar la vigília a la mesa, a través de la direcció gene-

La majoria independentista va treure ahir de l'ordre del dia la creació de la comissió sobre el suposat espionatge ■ A. PUIG

ral de Relacions amb el Parlament, una carta en què li demanava que no es posés en marxa aquesta comissió perquè aquests

fets ja estan sota investigació judicial, tot i que la petició no seria d'obligat compliment per al Parlament. El text de la proposta recla-

mava les compareixences dels responsables màxims i intermedis dels òrgans esmentats entre el 2011 i el 2017 per posar llum a "casos concrets" que s'haurien comès d'espionatge i seguiment d'activitats polítiques, i "establir la identitat de les persones responsables".

Només començar el ple d'ahir, els grups unionistes van expressar la seva indignació per la decisió i van exigir que el punt es reincorporés a l'ordre del dia, fet que la mateixa majoria independentista de la cambra va refusar en posar-se llavors a votació. Cs ho va qualificar de "flagrant vulneració dels drets dels di-

putats", i el PSC se sorprenia que els independentistes posessin en dubte que en l'anterior junta de portaveus haguessin aprovat la inclusió d'aquest punt, ja que, segons ells, havia quedat sobre la taula. Els comuns es declaraven "perplexos" per una decisió "política i no procedimental", que denota una manera de funcionar "molt *culture*" del Parlament, i segons el PP podria suposar un "precedent molt greu". La CUP, en canvi, va recordar que va haver de retirar una altra proposta de l'ordre del dia per l'acord a què havien arribat de presentar-ne només una, i va defensar que "hi haurà més plens" per debatre aquesta comissió, a la qual donaran "tot el suport si és per investigar tot l'espionatge, dins i fora del territori català". Altres fonts d'ERC i JxCat també indicaven després que estan oberts a aprovar aquest punt en pròxims plens, sempre que la investigació s'ampliï a altres administracions i cossos policials i no només als de la Generalitat. ■

ERC admet que cal més del 50% per la República

La proposta de ponència política que debatrà al juny aposta per ampliar la base

Redacció
BARCELONA

El rumb de la "nova etapa" d'ERC estarà marcat per l'objectiu d'ampliar la majoria social independentista i "generar les circumstàncies més favorables" per forçar l'Estat a negociar. Són els principals reptes inclosos en la proposta de ponència política que es votarà a la conferència nacional que celebrarà el 30 de juny i l'1 de juliol a la Farga de l'Hospitalet amb l'objectiu d'oficialitzar la nova estratègia que ha fixat la direcció del partit després que el 27-O el govern decidís renunciar a tirar endavant unilateralment la implementació de la República. Els republicans descarten ara un full de ruta amb aquesta via i eviten fixar un ca-

ERC va aprovar el 2013 la ponència política vigent ■ A.S.

lendar per assolir-la. "No hem fet el cim. Som novament al camp base", admet el document, de 54 planes, que ahir recollia l'ACN després que l'avances diversos digitals. Els republicans creuen que és el moment de recobrar complicitats amb els sectors favorables al dret a decidir que no s'han compromès amb la República. El text, que no fa ni una referència a la unila-

teralitat, admet que no n'hi ha prou amb el 50% de suport per arribar a la independència per mitjans "estrictament cívics, pacífics i democràtics", i per això proposa fer una "seriosa reflexió" per poder ampliar la base i arribar així "amb les millors condicions possibles al pròxim embat amb l'Estat". El text, a més, entén el procés com un fenomen "necessàriament multilateral". ■

CABRILS PROFESSIONAL
L'EINA DEL TEU NEGOCI

4a FIRA DE PROFESSIONALS I INDUSTRIALS DE CABRILS

DIUMENGE 6 DE MAIG DE 2018

9.30 A 14.00 H
AL PÀRQUING HORTS DE SANTA CREU
(DAVANT DE LA CONCÒRDIA)

LA FIRA ON PODRÀS TROBAR I CONÈIXER
PROFESSIONALS, INDUSTRIALS I
EMPRENEDORS DE CABRILS

Per a més informació:
www.cabrils.cat | professionals@cabrils.cat | Tel: 93 753 96 60 Ext.7

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat embarga 220.000 euros a Òmnium i l'ANC

■ Es tracta d'una sanció que van rebre les dues entitats l'any passat suposadament per haver vulnerat dades personals ■ Les associacions ho neguen i ho emmarquen en una persecució

Marc Bataller
BARCELONA

Les entitats sobiranistes Òmnium Cultural i Assemblea Nacional Catalana (ANC) continuen en el punt de mira de l'Estat espanyol. Amb els líders del moviment civil empresonats i escorcolls a les seves seues, ara pateixen l'ofec de les seves finances. En aquest cas, l'Agència Tributària ha embargat 220.000 euros dels comptes de les dues associacions arran d'una sanció suposadament per haver vulnerat dades personals. Tant Òmnium com l'ANC ho neguen taxativament i ho emmarquen en la persecució política que estan patint.

El cas es remunta a l'any 2017 quan l'Agència Espanyola de Protecció de Dades va multar amb 90.000 euros cadascuna de les dues organitzacions. Segons explica Òmnium en un comunicat, "la sanció és un cas sense precedents a l'Estat espanyol", ja que s'imposa per tenir una base de dades inoperativa als Estats Units durant el període de temps en el qual es definia el nou protocol internacional entre els Estats Units i la Unió Europea sobre dades allotjades en aquest país; una situació compar-

Elisenda Paluzie (ANC) amb Marcel Mauri, d'Òmnium ■ JUANMA RAMOS

tida amb altres empreses i organitzacions en aquell període. L'entitat també recorda que "no s'ha pogut verificar quin és l'origen de la denúncia que obre el procediment sancionador".

Arran d'aquest panorama, les dues associacions es van negar a pagar perquè consideraven la sanció "injustificada" i un cop

s'han acabat els recursos judicials, s'ha produït aquest embargament, que ascendeix a 110.000 euros, interessos inclosos. Però també denuncien que, malgrat que hi havia diners als comptes corrents, l'Agència Tributària ha enviat notificacions d'embargament als creditors en un intent més de "desacreditar i danyar la

imatge" de les dues entitats. "Mai s'ha posat en risc dades personals de cap individu i la possible il·legalitat no existeix ja que, en tot cas, en el període en el qual se situa la presumpta infracció, hi havia un buit legal", destaquen des d'Òmnium, mentre que l'ANC remarca que l'Estat vol "arruïnar-los".

Les dues organitzacions també demanen col·laboració als ciutadans per poder sufragar la multa ja sigui fent-se soci o fent una aportació. A més, tenen previst recórrer contra l'embargament.

Una altra multa

Aquest no és el primer cop que l'Estat espanyol aplica un sever càstig econòmic a Òmnium i l'ANC. El 2015,

La xifra

440.000

euros va ser una altra sanció econòmica que van rebre l'ANC i Òmnium l'any 2015 i que van acabar pagant.

l'Agència Espanyola de Protecció de Dades va multar-les amb 440.000 euros arran de l'organització de la denominada Gigaenquesta, que havia de servir per preparar la consulta del 9 de novembre del 2014.

Com ha passat en aquest últim cas, les associacions també van denunciar una "persecució política" i "repressió" i van anar presentant recursos en les diferents instàncies judicials. Finalment, però, van haver d'acabar pagant aquesta elevada quantitat. ■

Boicot constant de l'Estat

És obvi que l'ANC i Òmnium Cultural estan patint una ofensiva per terra, mar i aire de l'Estat espanyol i tots els braços executors possibles. L'actual president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'expresident de l'ANC, Jordi Sànchez, es troben en presó

preventiva acusats de rebel·lió; els webs de les dues entitats han estat tancats diversos cops; s'han escorcollat les seves seues i veus polítiques des de Madrid i també cossos policials els han acusat de promoure la violència a Catalunya.

Racó del Traginer | Restaurant-Braseria · C/ Traginers, 5 Igualada · Tel. 93 805 01 63 · www.museudeltraginer.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Homenatge a Romeva

UNIVERSITAT • La Ramon Llull dedica un acte sobre la no-violència al conseller que hi fou professor **MISSATGE** • “Ens han posat a la presó perquè han renunciat a fer política”

Xavier Miró
BARCELONA

“**S**ota un govern que empresona algú injustament, el lloc adequat per a un home just també és la presó.” Amb aquesta frase del teòric de la desobediència civil i filòsof estatunidenc Henry David Thoreau, va referir-se ahir al conseller empresonat Raül Romeva el president de Fundipau, Antoni Soler. “Són a la presó per coherència davant d’un Estat que es comporta injustament”, afirmava aquest activista i professor en la taula rodona sobre la defensa no violenta dels drets civils i polítics que ahir el grau de relacions internacionals de la Universitat Ramon Llull va dedicar al conseller que havia estat un dels seus professors.

Soler es va referir a la resistència activa com una de les eines de la desobediència civil perquè la no-violència implica “combat contra la injustícia, sense fer mal i sense voler mal”. Aquest teòric de la no-violència va fer una crida a fer front a l’estratègia de la “confusió” que practiquen el poder polític, judicial i mediàtic en el cas català per identificar un fet il·legal amb delictes i violència: “La desobediència pot ser il·legal però no és delictes ni violència.” A més, Soler hi va afegir que el no-violent “desobeeix a cara descoberta” i que els seus actes són legítims encara que siguin il·legals.

Soler defensa que el no-violent no busca el càstig però evita que “la por del càstig el paralitzi” i denuncia que, en el cas de Romeva, s’ha utilitzat el dret penal contra “una ideologia”. Defensa la justí-

cia com un valor de la no-violència, una justícia basada en la veritat: “No es pot construir la justícia des de l’error i l’engany”. Soler va provocar l’aplaudiment de l’auditori en donar les gràcies a Romeva i a la resta d’empresonats per la seva “generositat i esforç”.

La professora de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals de la URL, Montserrat Arbós, va conèixer Romeva de voluntari als Balcans, on va acabar sent cap de gabinet del representant de la Unesco a Sarajevo: “L’experiència dels Balcans ocupa un lloc especial en l’ànima militant i pacifista de Romeva.” Arbós adverteix de la “violència subtil”

Antoni Soler fa una crida a no deixar-se confondre per aquells que identifiquen un fet il·legal amb un acte delictiu i violent

que suposa haver-lo acusat de rebel·lió, “un delictes que implica necessàriament haver actuat amb violència”.

Després d’agrair l’homenatge al seu marit, Diana Riba va insistir que és a la presó per “un alçament violent contra l’Estat que no ha existit” i en va llegir un missatge. Després de defensar la universitat com a espai d’aprenentatge, Romeva diu que és a la presó “perquè no ens n’hem sortit a l’hora de parlar. Hi soc per haver fet política. Els que ens hi han posat ho han fet perquè han renunciat a fer política”. Romeva feia una crida final als presents: “No ens lamentem. Reivindiquem-nos cada dia.” ■

Taula rodona sobre la no-violència dedicada al conseller Raül Romeva ■ MARC ORTIN

Ascendit el cap de la Guàrdia Civil a Catalunya

El cap de la Guàrdia Civil a Catalunya, Àngel Gozalo, ha estat ascendit a tinent general, el màxim rang al cos, cosa per la qual deixarà el càrrec que ocupa des del 2012 i s’incorporarà als serveis centrals a Madrid. L’ascens de Gozalo, el nom del substitut del qual encara no ha estat comunicat públicament, té lloc després de les investigacions dirigides pel cos al govern català i al procés independentista.

■ REDACCIÓ

Reunió entre Puigdemont i Paluzie a Berlín

El president a l’exili Carles Puigdemont, i la presidenta de l’ANC, Elisenda Paluzie es van reunir a Berlín per analitzar la situació política. Van coincidir en la necessitat de refermar el mandat del referèndum de l’1 d’Octubre i per això consideren que fer efectiva la República Catalana és la garantia per superar la repressió i l’autoritarisme de l’Estat, i alhora per construir una societat justa, democràtica i cohesionada.

■ REDACCIÓ

Ofereixen ‘menús grocs’ a Osona i el Lluçanès

Mitja dotzena d’establiments d’Osona i el Lluçanès oferiran durant tot el maig diversos plats o menús grocs amb l’objectiu de contribuir a donar suport econòmic als presos polítics, exiliats i als seus familiars. Oferiran un o diversos plats, i també menús sencers. Segons ha explicat l’ANC Osona a través d’un comunicat, la iniciativa vol recaptar el màxim de fons possibles per a les caixes de solidaritat.

■ REDACCIÓ

Diputació
Barcelona

Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu

ANUNCI

L'Il·lm. Sr. President delegat de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona, en ús de les facultats delegades de conformitat amb l'apartat 4.2.1 c) de la Refosa 1/2016, sobre nomenaments i delegació de competències i atribucions dels òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, aprovada pel Decret de la Presidència núm. 3048/16, de data 14 d'abril de 2016, publicada en el BOPB de 22 d'abril de 2016, quant a les competències de la Presidència delegada de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, relatives a l'expropiació forçosa, contingudes en la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i al Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, aprovat pel Decret de 26 d'abril de 1957 i la resta de legislació reguladora de l'expropiació forçosa, ha dictat la següent resolució amb data 20 d'abril de 2018 (D 3620/18):

(...)
Primer. **MODIFICAR** la relació de béns i drets afectats per les obres del Projecte constructiu "Millora de traçat de la carretera BV-5224 entre el carrer Progrés i la variant de Torelló. TTMM Torelló i Sant Vicenç de Torelló", d'acord amb la fonamentació que figura a la part expositiva de la present resolució.

RELACIÓ DE BÉNS I DRETS AFECTATS MODIFICADA

TM Torelló

FINCA	TITULAR	DADES CADASTRALES				SUPERF. AFECTADES m²			DADES URBANÍST./ CLASSIFIC. DESCRIPCIÓ
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUBPARCEL·LA	SUP. EXPROP. VIALS	SUP. SERVITUD	SUP. OCUPAC. TEMPOR	
1	Rifas Sanglas SL	Rústica	1	20	c,d	757,52	—	30,00	SNU Sòl No Urbà Agrari
2	Ignacio Callís Casacubierta Alberto Callís Casacubierta	Rústica	1	22	—	331,20	—	—	SNU Sòl No Urbà Agrari
3	Ignacio Callís Casacubierta Alberto Callís Casacubierta	Rústica	3	68	a	1732,34	—	667,38	SNU Sòl No Urbà Agrari

FINCA	TITULAR	DADES CADASTRALES				SUPERF. AFECTADES m²			DADES URBANÍST./ CLASSIFIC. DESCRIPCIÓ
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUBPARCEL·LA	CESSIÓ/AUTORI	SUP. SERVITUD	SUP. OCUPAC. TEMPOR	
4	Ajuntament de Torelló	Rústica	1	9004	—	271,53	—	—	Agrari Via comunicació

TM Sant Vicenç de Torelló

FINCA	TITULAR	DADES CADASTRALES				SUPERF. AFECTADES m²				DADES URBANÍST./ CLASSIFIC. DESCRIPCIÓ
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUBPARCEL·LA	SUP. EXPROP. VIALS	SUP. EXPROP. SERVEIS	SUP. SERVIT. AÈRIA	SUP. OCUPAC. TEMPOR	
5	Isabel Travé Codinach Josep Llach Casals Francesc Llach Casals	Rústica	2	70	c	214,36	—	—	—	SNU Agrari Matolls
6	Matruges S.A.	Rústica	2	76	—	2621,65	5,00	108,61	557,21	SNU Agrari Improductiu
7	Isabel Travé Codinach Josep Llach Casals Francesc Llach Casals	Rústica	2	65	b	750,06	4,00	35,15	—	SNU Agrari Improductiu SNU Agrari Labradu secà SNU Agrari Labradu secà
						70,68	—	23,47	—	
						224,95	—	—	—	
8	Matruges S.A.	Rústica	2	78	—	312,36	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
9	Luis Masferrer Arisa Maria Gallifa Molas	Rústica	2	64	b	474,63	—	—	—	SNU Agrari Improductiu
10	Luis Masferrer Arisa	Rústica	2	80	—	437,98	—	—	2558,10	SNU Agrari Labradu secà
11	Luis Masferrer Arisa	Rústica	2	63	b	643,21	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
12	Luis Masferrer Arisa	Rústica	2	94	—	224,56	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
13	Ricardo Viver Barri	Rústica	2	82	a	153,51	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
14	Luis Masferrer Arisa	Rústica	2	62	—	721,49	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
15	Luis Masferrer Arisa	Rústica	2	83	—	319,31	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
16	Marcos Moreno Matavera Montserrat Masterrer Gallifa Sabina Basco Basco	Rústica	2	61	—	1298,66	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
17	Marcos Moreno Matavera Montserrat Masterrer Gallifa Sabina Basco Basco Gallifa	Rústica	2	84	—	76,76	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
18	Ricardo Viver Barri	Rústica	2	60	—	258,87	—	—	—	SNU Agrari Labradu secà
19	Ricardo Viver Barri	Rústica	2	95	a	337,76	—	—	—	SNU Agrari Labradu Regadiu
20	Ricardo Viver Barri	Rústica	2	59	c	257,80	—	—	—	SNU Agrari Arbres Ribera SNU Agrari Labradu secà SNU Agrari Arbres Ribera
						1283,86	—	—	—	
						4,11	—	—	—	
21	Eladio Peix Basegaña Ana Isabel Peix Costa Diana Peix Costa	Rústica	2	57	—	42,20	—	—	—	SNU Agrari Improductiu
22	José María Pons Rica Montserrat Casas Comas	Rústica	2	56	—	19,55	—	—	—	SNU Agrari

FINCA	TITULAR	DADES CADASTRALES				SUPERF. AFECTADES m²			DADES URBANÍST./ CLASSIFIC. DESCRIPCIÓ
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUBPARCEL·LA	CESSIÓ/AUTORI	SUP. SERVITUD	SUP. OCUPAC. TEMPORAL	
23	Generalitat de Catalunya	Rústica	2	9025	—	384,22	—	—	SNU Agrari Via comunicació

Segon. **NOTIFICAR** la present resolució a tots els propietaris i titulars dels béns i drets objecte d'expropiació que figuren en la relació de béns i drets, així com a l'Ajuntament de Torelló i a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Torelló.

Tercer. **PUBLICAR** aquesta resolució, fent-ne exposició pública per un període de quinze dies hàbils, comptats des de l'endemà de la data de publicació de l'anunci corresponent en el Butlletí Oficial de la Província (BOPB).

(...)

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva publicació.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva publicació.

Francesc Bartoll Huerta.

El secretari delegat.

Barcelona, 24 d'abril de 2018.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els universitaris que acabin aquest curs no hauran d'acreditar un B2 en idiomes ■ QUIM PUIG

S'ajorna l'exigència d'un tercer idioma als universitaris

El Parlament aprova una moratòria de quatre anys ■ El nivell B2 s'exigirà als que iniciïn la carrera el curs vinent

Redacció
BARCELONA

Els estudiants universitaris que comencin una carrera el curs 2018/2019 seran els primers que necessitaran acreditar el nivell B2 d'una tercera llengua per graduar-se. Tot i que la llei que va entrar en vigor el 2014 preveia que fos la promoció que es graduarà aquest estiu la primera que hauria de complir aquest requisit, el ple del Parlament va aprovar ahir per unanimitat una moratòria de quatre anys. La proposició de modificació de la llei va ser presentada pel PSC i es va aprovar amb dues esmenes de JxCat i ERC. De fet, el Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) ja havia aprovat aquest ajornament el juny de l'any passat i estava pendent de la validació al Parlament.

El grup socialista va criticar que, tot i que comparteix l'objectiu de la llei, no s'han impulsat les polítiques suficients per garantir que els estudiants obtinguessin els coneixements necessaris d'una llengua estrangera. En

La data

31.01.14

entra en vigor la llei, ara ajornada, que imposa als universitaris acreditar coneixements d'una tercera llengua.

aquest sentit, la diputada del PSC Alicia Romero va demanar que el nou govern prengui mesures perquè els estudiants "puguin assolir el nivell requerit en condicions d'igualtat perquè no calgui una nova moratòria d'aquí a quatre anys". Romero va advertir que l'origen socioeconòmic dels estudiants repercuteix en l'aprenentatge d'idiomes, assenyalant que hi ha una educació a dues velocitats perquè les famílies amb més recursos tenen més facilitats per estudiar llengües estrangeres.

La socialista va indicar que cal "un esforç des de primària fins al batxillerat" per assegurar un bon nivell d'idiomes als estudiants, alhora que va proposar augmentar les pla-

La frase

"El nivell econòmic dels estudiants afecta les seves possibilitats d'aprendre una tercera llengua"

Alicia Romero
DIPUTADA DEL PSC

ces a les escoles oficials d'idiomes. Romero va recordar que el CIC també va comprovar que un percentatge important d'estudiants té un coneixement d'idiomes insuficient per obtenir el nivell B2 abans de finalitzar la carrera.

Totes les universitats ja havien acordat prorrogar aquest requisit excepte la UPF, que va advertir que no aplicaria la moratòria. Ara que la modificació de la llei ha estat aprovada pel Parlament, la universitat va reaccionar explicant que prendrà mesures per "adaptar-se al nou marc legislatiu". Tot i així, va assegurar que "continuarà animant" els joves a acreditar un tercer idioma "per les oportunitats que els obrirà en el seu futur acadèmic i professional". ■